

Per fi, turisme d'hivern

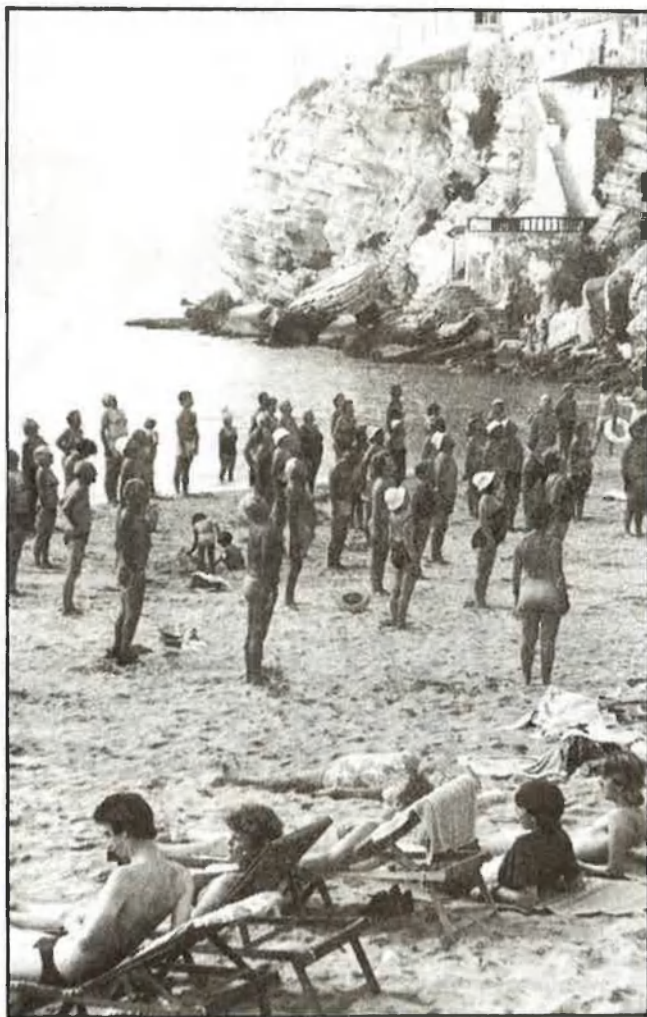
A Benidorm, els jubilats salven l'estació baixa

Benidorm ha aconseguit de realitzar l'aspiració de tot nucli turístic, la d'evitar que la seua principal activitat econòmica depenga de les estacions del calendari, mitjançant un fenomen que, almenys a la Marina Baixa, és absolutament propi dels anys vuitanta: el «turisme de la tercera edat».

A hores d'ara, en la temporada baixa, les més de trenta mil places hoteleres de la ciutat registren un nivell d'ocupació que oscil·la entre el seixanta i el setanta per cent, molt més que en uns altres nuclis turístics, sotmesos encara a l'«estacionalització». De tots aquests turistes, un setanta-cinc per cent, aproximadament, són pensionistes i jubilats.

Segons els estudis que es fan sobre el subministrament domèstic d'aigua i sobre la recollida del ferm, la població de Benidorm supera, en aquests moments de temporada baixa, les cent mil persones. Considerant la població estable de la ciutat que, segons l'últim cens, no arriba a les vint-i-cinc mil persones, i el nombre de places hoteleres, hi ha vora cinquanta mil turistes «incontrolats». Són majoritàriament jubilats i pensionistes que tenen apartament o xalet propi.

Les nacionalitats predominants entre aquest «turisme de la tercera edat», que permet de mantenir obertes tot l'any quasi totes les instal·lacions turístiques de Benidorm, són la

Geronto-gimnàstica a la vora de la mar

britànica i l'espanyola; entre els de l'estat predominen els bascos i els asturians.

Si hi afegim una bona quantitat de pensionistes i jubilats dels països nòrdics, tindrem dibuixat el mapa del turisme de la tercera edat i entendrem el primer i el més evident motiu del seu boom: el magnífic clima d'hivern de la Marina Baixa, especialment envejable per als paï-

sos del nord d'Europa i d'Espanya.

A falta de bons clients

Pel que fa al clima, evidentment, Benidorm no és únic, tot i que no seria res sense aquest factor. S'hi afegeix una capacitat hotelera equivalent a la de tot Portugal o a la de tot el Cantàbric, i la possibilitat d'oferir, durant la temporada baixa, uns preus, es-

pecialment per a les monedes estrangeres, assequibles i d'acord amb allò que s'ofereix.

Un mes de pensió completa a Benidorm, d'octubre a maig, pot costar unes trenta o trenta-cinc mil pessetes. Els hotels, a més, disposen de tota classe d'esbargiments, des de ball fins a piscina climatitzada, i no cal gastar gaire més.

Els empresaris hoteleres consideren la tercera edat, per això mateix, com una clientela a falta de bons clients: deixa pocs diners i «envelleix» especialment les instal·lacions, perquè es passa tot el dia dins l'hotel.

A banda, deteriora en conjunt la imatge de la ciutat i espanta un altre turisme més puixant i gastador, jove i de vacances breus, majoritari en la temporada alta. Globalment, tanmateix, genera també menys despeses, en els àmbits de la neteja i de l'ordre públic, per exemple.

Comptat i debatut, Benidorm no ha buscat el turisme de la tercera edat, però l'ha rebut com el manà; li agradaria poder acollir-ne un altre de distint tot l'any, però comprén que, a banda l'estiu, només els pensionistes i els jubilats poden respondre, a nivell de demanda, a l'oferta industrial de la «ciutat turisme».

La indústria turística de Benidorm no ha fet cap promoció especial per atraure la tercera edat. A l'inrevés, ha intentat compensar la seua imatge negativa amb una promoció en uns altres mercats i ha arribat a no distribuir, després d'editar-lo, un fullet en aquell sentit. La ciutat interpretà el fenomen de la proliferació del turisme de la tercera edat,

a partir de la temporada 1979-80, com un fet «natural», com l'encontre just d'una oferta i una demanda que no era la millor, sinó l'única.

La ciutat de la tercera edat

Un cas significatiu en tot aquest món, el constitueix «Ciudad Patricia», una singular urbanització que es presenta en la seua promoció com «la ciutat de la tercera edat». Només admet entre els residents persones més grans de seixanta anys, que adquireixen l'usufructe vitalici d'un apartament, i no la seua propietat, mitjançant un dipòsit de cinc milions de pessetes, que es tornen als hereus quan mor l'interessat, o a ell mateix, si se'n cansa. Una iniciativa absolutament privada n'amortitzà la inversió, d'uns dos mil milions de pessetes, fa

La majoria del turisme en temporada baixa és de la «tercera edat»

dos anys, amb els interessos d'aquests dipòsits, i s'autofinança amb les deu mil pessetes mensuals per apartament que es cobra per «despeses de comunitat». A canvi, s'hi ofereix tota classe de serveis culturals i d'esplai i assistència sanitària.

A «Ciudad Patricia», que ara està ampliant-se, hi ha dos-cents trenta-dos apartaments, habitats per unes mil persones. La majoria són estrangers, llevat dels cent-cinquanta apartaments que té llogats l'Institut Social de las Fuerzas Armadas (ISFA), que els posa a disposició dels seus pensionistes.

«Ciudad Patricia» es presenta com una alternativa a l'asil, viable com ell per a la iniciativa pública i assequible per a qualsevol pensió digna. El problema serà per a una pensió que no ho siga.

AUGMENTAR LA TEUA QUALITAT DE VIDA EN BEURE ÉS... QÜESTIÓ DE NOMS

VINYA VERMETA, L'AUTENTICITAT D'UN BON VI

VINYA VERMETA NEGRE, COLLITA 1981
VINYA VERMETA ROSAT, COLLITA 1981

POSEU AQUEST VI TANT EN LA TAULA DE CASA COM EN LA DEL RESTAURANT

Elaborats per Cellers Salvador Poveda-Monòver (Valls del Vinalopó) D. O. ALACANT ENCARRECS A:

CASTELLÓ I VALÈNCIA
SURO DISTRIBUÏDORA DE VINS I LICORS
Illes Canàries, 32. Tels. 362 58 74 - 377 40 36. València

ALACANT
Cellers Salvador Poveda
Monòver. Tel. (965) 47 11 39 - 47 01 80